

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Overbestyrelsen af Statens Sindssygehospitalet m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1762; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 4127).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hauch): Efter den Modtagelse, Lovforslaget fik ved første Behandling her i dette høje Ting, maatte man gaa ud fra, at Udvalgets Arbejde vilde blive hurtigt og let tilendebragt. Det har da ogsaa vist sig at være Tilfældet. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der i Udvalget har været nogen Betæneligheder fremme — hvad der ogsaa har været andetsteds —, Betæneligheder, som gik ud paa, at det maaske vilde være vanskeligt at finde en Form for denne Overbestyrelse, som virkelig kom til at betyde en Lettelse i Administrationsapparatet; og det er ikke unaturligt, at saadanne Tanker kan fremkomme. Men til Trods for disse Betæneligheder har man alligevel i Udvalget ment, at Lovforslaget bør fremmes.

Der er af Udvalget stillet et Ændringsforslag, som jeg skal gøre et Par Bemærkninger om. Det er stillet under Nr. 1 og er til § 5. Det har til Hensigt at lette Behandlingen af saadanne Sager, som maa siges ikke at have sundhedsmæssig Betydning. Med andre Ord, man vil her gøre et Forsøg paa at lette Afgørelsen af saadanne Tilfælde, hvor det maa siges, at Sundhedsstyrelsen ud fra sin særlige Sagskundskab neppe kan have nogen Interesse i at beskæftige sig med Spørgsmaalet. Lettelsen i Administrationen gaar ud paa at gøre det muligt for Direktøren i Forbindelse med Ministeren at godtgøre, hvorvidt der overhovedet kan være Grund til at gaa til Sundhedsstyrelsen med vedkommende Sag og afæske Sundhedsstyrelsens Skøn derover.

Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale dette Ændringsforslag. Der er af et Mindretal stillet et Ændringsforslag under Nr. 2 til § 10, men jeg skal paa nærværende Tidspunkt afholde mig fra at om-

tale dette Ændringsforslag, idet jeg gaar ud fra, det vil ske fra anden Side.

Steincke: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at udtale mig nærmere om det Ændringsforslag, som hele Udvalget er enigt om, thi her kan jeg slutte mig til den ærede Ordfører og skal nøjes med at udtale min Glæde over det Forsøg, der herved er gjort paa at begrænse det Omsvøbsdepartement, som Sundhedsstyrelsen formentlig i alt for høj Grad er blevet, og hvis yderligere Udvikling jeg ved første Behandling betragtede som en næsten nødvendig Følge af den oprindelige Formulering af § 5. Derimod kræver det Ændringsforslag, som nogle Medlemmer, deriblandt jeg, har stillet til § 10, en kort Motivering.

Som allerede fremhævet ved denne Sags første Behandling burde det være en Konsekvens af Indførelsen af denne Overbestyrelse med en Direktør i Spidsen, at man, hvis Ordningen skulde vise sig praktisk og besparende, gik videre og lagde tilsvarende Helbredelses- eller Plejeinstitutioner som Sindssygehospitalet og i første Linie Aandssvageanstalterne ind under en saadan Overbestyrelse. Men dette vil i betydelig Grad vanskeliggøres, hvis selve Lovgivningsmagten paa Forhaand, saaledes som det nu er sket ved Lovforslagets § 10, lægger Vægten paa, ikke det reelle Forhold, om vedkommende Anstalt er egnet til at inddrages under en sliq Administration under vedkommende Direktør eller ej, men paa det i denne Forbindelse temmelig ligegyldige, rent formelle Kriterium, om Institutionen i Forvejen sorterer under Justitsministeriet eller under et andet Ministerium — Aandssvageanstalterne sorterer netop ikke under Justitsministeriet. Jeg har altid været en afgjort Modstander af dette bureaukratiske Æskesystem, som for meget har siddet til Højbordets herhjemme i den offentlige Administration, og som stadig tilsidesætter Hensynet til den praktiske nyttige Konsekvens, Simplificering, for Hensynet til det og det Departements Modvillie mod at afgive en Sag. Og da jeg ikke vil have, at Lovgivningsmagten eller Rigsdagen ikke alene skal finde sig i en saadan Opfattelse, men endogsaa skulde styrke den ved udtrykkelig i Loven at indskrænke det reelt fornuftige under Hensyn til det andet Moment: hvorledes Sagerne i Øjeblikket er fordelt mellem de enkelte Ministerier, skal jeg tillade mig at anbefale, at man i § 10 stryger Ordene „under Justitsministeriet hørende“ og lader Frem-